

روح سبز عاطفه، همزاد عشق

فاطمه زهرا^(س) به عنوان مادر و الگوی زنان عالم، فجر درخشانی است که از گریبان او خورشید امامت و ولایت و نبوت درخشیده است. آسمان بلند و رفیعی است که در آغوشش ستاره‌های فروزان ولایت قرار گرفته‌اند. لیلة القدری است که مقدراتش ملک و ملکوت فرزندان آدم را به مطلع الفجر عصر ظهور و حاکمیت جهانی فرزندش مهدی (عج) می‌رساند.

فاطمه زهرا^(س) ملکه مهربانی‌هاست. آن خیر کثیر و فراوانی است که پیوسته منشأ برانگیختگی و تحول در امت اسلام بوده است و در سراسر دوران و اعصار، چراغ هدایت و راهنمای بشریت به سوی حقایق توحیدی و فضائل و مکارم اخلاقی است. روش و سبک زندگی فاطمی، بهترین شیوه و الگو برای ما زنان در راستای ساختن نسلی پاک و سعادتمند است. با بررسی شیوه‌های مدیریتی زندگی ایشان در همه ابعاد، می‌توانیم به جامعیت این اسوه جهانیان پی ببریم.

به گواه تاریخ، نسل امروز ایران انقلابی که زهراگونه مصداق ملکه مهربانی را نمایان کرده‌است، تربیت یافته دامن زنانی است که خود نیز دوشادوش مردان در همه مقاطع سرنوشت ساز انقلاب، به دفاع از حریم ولایت و نظام شکوهمند اسلامی پرداختند. ایجاد آسایش، آرامش و امنیت روانی و اخلاقی در سنگر خانواده برای امکان حضور بانشاط بانوان در اجتماع، موضوعی اساسی در مدیریت شهری، و در حکم زیربنا و جوهره همه ارکان و لایه‌های نظام برنامه‌ریزی شهری از سند چشم‌انداز بیست‌ساله تا برنامه‌های میان مدت اجرایی است. احترام به زنان با توجه به نقش محوری و بی‌بدیشان در نهاد خانواده از موضوع خانواده‌محوری جدا نیست و لازم و ملزوم یکدیگرند. پیشرفت و شکوفایی شهر در گرو سرزندگی، نشاط و سلامت نهاد خانواده، و سلامت و سرزندگی نهاد خانواده در گرو شکوفایی، طراوت و بالندگی وجود زن است.

فضای شهر باید آکنده از عطر و عطوفت مادرانه باشد. سکینت و آرامش جامعه را زن و مهر مادرانه فراهم می‌کند! زن ملکه عطوفت و ریحانگی است. شهر باید تسهیلگر بهره‌مندی بی‌دغدغه بانوان و مادران از خدمات شهری و هم‌زمان، ممکن برای حضور پرنشاط ایشان در کانون گرم خانواده باشد.

شهر در تمامی حوزه‌های خدماتی‌اش باید گردآید تا تقدردان مهربانی زنان باشد. هرچند زنان، این فرشتگان زمینی و این ملکه‌های مهربانی، شایسته همه مهربانی‌هایند، تلاش شهر برای جبران قدری اندک از نقش بی‌بدیل مادری، همسری، خواهری و زنانگی این گوهرهای وصف‌ناشدنی و بزرگداشت ارزشمندی‌شان می‌تواند نمایش اندکی از مهربانی به زنانی باشد که با الگوبرداری از فاطمه زهرا^(س) نماد مهربانی را سراسر نمایان می‌کنند.

توجه به ساخت شهرها با نگاه مادرانه و توجه به نیازهای زنان جامعه در جایگاه زندگی بخشی عناصر انسانی شهر، می‌تواند بخش زیادی از مشکلات اجتماعات انسانی را حل کند. از این ره یافت است که به ارتقای زیست‌پذیری شهری و بهبود تعاملات شهری دست خواهیم یافت که راهکار اساسی برای بوم‌شهرهای پایدار خواهد بود.

عکس تزئینی است

شهربانو

آشنایی
۲ اسفند ۱۴۰۰
۱۹ رجب ۱۴۴۴ شماره ۳۶۱۱

(۲)

نازنین محمدرضا زاده
دکتری اقتصاد

(پرتو)

حمایت دولت کلید حل اشتغال بانوان ایرانی

شده‌اند. در این راه مشکلاتی هستند که باید به آن‌ها رسیدگی می‌شده است: نبود برنامه‌ریزی تخصصی و پایدار برای توسعه مهارت و توانمندی اعضا، کمبود عزت نفس و اعتماد به نفس در زنان به عنوان نیروی کار مؤثر و مفید در جامعه، نبود سیاست‌هایی تشویقی برای مشارکت اعضای جدید به همکاری گروهی، نداشتن علم کافی در حوزه روش‌های تأمین سرمایه برای سرمایه‌گذاری مشترک در ایجاد و توسعه کسب و کارهای تخصصی و نداشتن برنامه‌ریزی دقیق و بلندمدت و هم‌چنین الگوی ساختاری بلندمدت و هدف افزایش سهم و نقش زنان تولیدکننده در اشتغال و رفاه مالی و نداشتن قدرت خطرپذیری زنان برای توسعه سطح مشارکت‌های اقتصادی به خصوص در جوامع کوچک، نداشتن دسترسی آسان زنان به ساختارها و بروکراسی‌های اداری، نبود برنامه‌های مدون در استفاده از فارغ التحصیلان متخصص و مطالبه گر بیکار در جایگاه‌های مدیر عاملی تعاونی‌های زنان و استفاده بهینه از ظرفیت‌ها در راستای توسعه زیرساخت‌های اشتغال پایدار محلی و نداشتن دانش کافی در خصوص مطالبه حقوق و مزایای اشتغال زنان با محوریت تعاونی از جمله بیمه، تسهیلات سختی کار، ناهماهنگی و نبود ارتباط بین روستاها به دلیل فاصله جغرافیایی، شفاف نبودن اطلاعات در خصوص توان بالقوه تولیدی زنان و ...

در صورت حمایت و توسعه زیرساخت‌ها به صورت تخصصی، شاهد موفقیت‌هایی در زمینه تقویت حس خودباوری، اعتماد به نفس و عزت نفس دختران و زنان، توسعه مشاغل خرد در زنان سرپرست خانوار و اقشار آسیب‌پذیر و بهبود سطح رفاه اجتماعی در دهک‌های درآمدی پایین و در نهایت بهبود زیرساخت‌های توسعه فردی در نسل آینده با هدف ایجاد نسل تولیدمحور و دارای قدرت تفکر خلاق هستیم.

زنان نقش اساسی و مهمی در توسعه اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و سیاسی در بیشتر کشورهای جهان ایفا می‌کنند و حضورشان باعث ایجاد فرصت‌های مهم اقتصادی و در نهایت بهتر شدن کار و زندگی می‌شود. زنان ایران هرچند تلاشگر و دارای ایده‌های ناب در حوزه‌های اقتصاد و تولید هستند اما بی‌گمان برای پیشبرد برنامه‌های خودشان نیازمند رویکردهای حمایتی هستند و در این راستا دولت می‌تواند در برنامه کوتاه‌مدت و بلندمدت، راه را برای اشتغال بانوان فراهم کند.

نبود توجه کافی به نقش و مشارکت زنان در حوزه‌های تولیدی باعث شده است هم‌چنان از آن‌ها به عنوان نیروی کار خانوادگی و کمکی و بدون توجه به مزایای شغلی استفاده شود. با توجه به اهمیت نقش مادری برای زنان در خانواده، البته با ایجاد سیاست‌های صحیح می‌توان در اقتصاد مقاومتی از بانوان بیشتر استفاده برد.

از یک‌سو، باید من به عنوان یک زن ایرانی دلخور باشم از اینکه راهبرد بلندمدت و مدونی به صورت تخصصی از سوی نهادها برای فعال‌سازی نقش زنان با محوریت خانواده در راستای اشتغال بانوان ایرانی تهیه نشده‌است.

طبق شعار سازمان فائو در خصوص ضرورت آموزش زنان به عنوان منبع اثرگذار در توسعه جوامع، اگر به یک مرد آموزش دهیم، نهایتاً یک انسان آموزش می‌بیند، اما اگر یک زن آموزش ببیند و مهارت کسب کند، در واقع یک خانواده و یک نسل آموزش دیده است و به توسعه فردی و اجتماعی یک خانواده کمک می‌کند. با توجه به تأکید دولت جمهوری اسلامی ایران بر ضرورت اشتغال زنان در شهرها و روستاهای کشور به صورت گروهی و تعاونی‌محور در راستای دستیابی به نرخ رشد تولید پایدار، از دیرباز تاکنون، این‌تک‌های توانمند ایجاد